

Kondor Katalin: Fenyegetések kora

2025 július 21. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Ezzel kelünk, ezzel nyugszunk. Mármint fenyegetésekkel.

Trump óriási vámokkal fenyegeti a világ számos országát, els?sorban persze a nagyhatalmaknak számító országokat. Zelenszkij a n?k besorozásával fenyegeti Ukrajna még otthon maradt, s n?nem?nek született polgárait.

A harcias ukrán f?nök a magyarokat is rendre megfenyegeti, mondván, ha nem mutatunk tiszteletet mi magyarok, akkor fellépnek ellenünk. Azt sérelmezik, mondanom sem kell, hogy nem lelkesedünk Ukrajna EU csatlakozásáért. Imígyen szólt a mutogatós elnök: „Nem szeretnék senkit sem fenyegetni, de tényleg minden a birtokunkban van.” Azt nem tette hozzá, hogy mi az a minden, de ha csak a kényszerbesorozásokat nézzük, az már elegend? ahhoz, hogy fenyegetve érezzük magunkat. Ám mehetünk messzebbre is. A minap derült ki, hogy Grúziában, bocsánat, Georgiában a jobboldal nyert. Az ország, mint tudjuk, tagjelölt az EU-ba való belépését illet?en. Na, lett is ricsaj a jobbos gy?zelem miatt! Olvasom, hogy a Georgiával nem éppen határos Brüsszel nyomban csalást kiáltott. Nosza rögvest megérkezett „von der” és csókosai válasza: meg kell ismételni a választásokat.

De számos fenyegetés érkezett számunkra is, most éppen a budapesti Pride felvonulással kapcsolatban, melyet a fenyeget?k, azaz az EU egyes tagjai úgy foglaltak össze, hogy a miniszterelnökünket küldték melegebb éghajlatra, csak mert nincs oda a magamutogató rendezvényért, s merészeli a kiskorúak védelméért elmondani a véleményét azoknak, akik szerint a Pride maga a szabadság, a mennyei gyönyör. Ám megannyiszor megújul a szellemi és anyagi fenyegetési hullám azért is, mert mi, magyarok kitartóan mondjuk, hogy nem óhajtunk változtatni bevándorlás-politikánkon. Nem sorolom tovább a példákat, elég kinyitni az újságokat, s rögvest egyértelm?vé válik, hogy fenyegetések közepette élünk immár sok-sok esztend? óta, s nemigen látjuk, hogy változnának az id?k, s?t egyre inkább er?södni látszik a háborúpártiak tábora, akikre mindezidáig az volt és most is az a jellemz?, hogy fütyülnek mások véleményére.

Ez emberhez méltó élet, tisztelt fenyeget?k? Önök, szerte a világon mindig is és most is fütyülnek arra, hogy mit gondolnak az emberek. Nos, nemrégiben megjelent egy kutatás, mely arról adott hírt, hogy ebben az esztend?ben mélypontra süllyedt a remény az uniós lakosság körében, a pesszimisták aránya 39 százalékkal meghaladta az optimistákét. Ennek els?dleges oka a háború, no meg szerintem az is, hogy a normális ember érzi, az égadta világon senkit sem érdekel az ? véleménye. Orvosok tudják bizonyítani, hogy a világban zajló fenekedés és számos egyéb méltatlanság, bizony betegít. Megmérgezi az életünket, a mindennapokat. Nem újkelet? felfedezés ez, csak éppen nem tör?dünk vele. A közömbösség pedig, ami a világban zajló eseményeket illeti, szintén beteggé tesz sokakat. Méregként hat mindaz, ami testben, elmében és szellemben gyengíti az embert. S ezt teszi a hazugság is. A hazugságtömeg, melyben a világ nagyobb része kénytelen élni. A keleti bölcsek mindig is tudták, hogy az igazság er?sít?en hat. Az igazság a tiszta felismerés, amely nem ismer megalkuvást. Csakhogy vitathatatlanul oly korban élünk, ahol az élet fontos tényez?i: barátság, szerelem, becsület, tisztesség, türelem, no és leginkább az igazság értéküket vesztették. S ezekr?l a fogalmakról ebben a feneked? és fenyeget? korban bizony nehéz és olykor veszélyes is beszélni. Miként a félelemr?l is. Gúny tárgyaivá válhatunk ugyanis. Márpedig a félelem a jöv?t?l általánossá vált. Ezt nem én mondom, bár nyilván sokan maguk is érzik, hanem a tudós szakemberek. Úgynevezett krónikus stresszt okoz a félelem. Az állandósult szorongás pedig gyengíti az immunrendszert, és hozzájárulhat a szív-és érrendszeri betegségek, a gyomorproblémák, az alvási nehézségek és más betegségek kialakulásához. Cikkek özöne szól arról, hogy mily sebesen n? a mentális betegségben szenved?k száma. Ezt tehát már tudjuk. Azt viszont sajnos még nem, hogy miképpen lehet a világ beteg és szorongó tömegeit meggyógyítani. Sejtjük, hogy békével, szeretettel, a tudomány segítségével, de els?sorban akarattal. Méghozzá jóakarattal. Amellyel ez id? tájt a világ közönyös és feneked? urai igen kevéssé rendelkeznek. Minap kezembe került egy Szép Ern? vers. A címe: Recept. Most csak ennyivel tudok szolgálni, hátha tetszik a tisztelt Olvasónak: „Se meghalni, se nem élni, Lemondani, de remélni. Ülni, föl-fölkelni, járni, Várni, várni, várni. Elaludni és álmodni, Álmodozni, gondolkodni. Vágyni, vágyni, elepedni, Hagyni a szívet repedni. Nézni, nézni, elámulni, Csak bámulni és elmúlni. Örülni az égnek reggel, Beszélni a gyermekekkel. Heverészni és sétálni, fütyörészni és tréfálni. Mindenkit mosollyal csalni, Mulattatni, vigasztalni. Elfáradni és pihenni, A könnyeket kiengedni. A könnyeket könnyen venni, A szenvedést elszenvedni. Tenni venni, jönni menni, Képzeletben messze lenni. Túl gondolni a világon, Túl az Óperenciákon.”

Ennyi? Ennyi.

Kondor Katalin - www.magyarhirlap.hu

Ajánló